

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

2222

A szingularitás

Az adott szálig: **Kritikus feszültség**

1. Kritikus feszültség

DITKE (Csőrsz Edit)

- Nem bírom ezt a képmutatást, János! - sziszegte Alinda, miközben a dinamó lendkereke vörösen izzó szikrát vetett a hálózati túlterheléstől. - Inkább dögöljek meg a futószalagon, mint hogy a te látványos jóindulatod miatt csapják le a mi szektorunk biztosítékát!

János arca eltorzult a dühtől, ahogy még keményebben taposta a hideg acélpedált.

- Túlterhelt a hálózat, Alinda! A tizenkettes blokk wattmérője az egekben van! Ha most nem veszek át tőletek kétfázisnyi ellenállást, a nagymamád még ma éjjel a lencsefejtőben végzi! Ezt akarod?

- Elég legyen mindkettőtökből! - csattant fel a nagymama, bár a tüdeje sípolt a megterheléstől. A szemei dühösen villogtak a félhomályban. - Ne veszekedjetelek úgy, mint az elromlott áramkörök! Nem a hálózati egyensúly teszi az embert, hanem az, hogy nem hagyjuk egymást megdögleni!

- De a hálózat azonnal letilt! - vágott közbe Alinda élesen, a fogát csikorgatva. - L656-ról is így beszéltek, mielőtt elvitték az ötös szektorba! Ha átcsoportosítod a wattokat, János, az ellenőrző egység lekapcsolja a fejadagokat!

- Akkor kapcsolja le! - vágta rá János, szemeiben vad, kétségbeesett dühvel. - Nem érdekel a szabályzatuk. Nem hagyom, hogy leálljon a láncotok.

A transzformátor vészjóslóan megbicsaklott, s a zöld LED-ek fénye halvány narancsra váltott. A túlfeszültség elérte a szektor tűréshatárát.